

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr.Győrki Mónika ügyvéd által képviselt felperesnek a dr.Katona-Pokorádi Márta jogtanácsos által képviselt Országos Rádió és Televízió Testület (Budapest, Reviczky u. 5.) alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Bíróságon 24.K.31.890/2004. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.497/2006/10. számú jogerős ítéletével befejezett perében - amely perbe a felperes pernyertességének előmozdítása érdekében dr.Papp Gábor ügyvéd által képviselt beavatkozó beavatkozott - a jogerős ítélet ellen a felperesi beavatkozó által 24. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott helyen és napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Kf.27.497/2006/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperesi beavatkozót, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget.

Kötelezi továbbá a felperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

Az alperes a 2004. április 22. napján meghozott 593/2004.(IV.22.) számú határozatával megállapította, hogy a műsorszolgáltató felperes elnevezésű csatornája 2004. február 5-én és 19-én megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv.) 25. §-át, az elnevezésű csatornája 2004. február 25-én megsértette az Rttv. 15. § /1/ bekezdését, február 15-én és 29-én pedig az Rttv. 24. § /1/ bekezdését. A Testület az Rttv. 15. § /1/ bekezdésének egyszeri megsértése miatt, az Rttv. 112. § /1/ bekezdés a/ pontja alapján felhívta a műsorszolgáltatót a sérelmezett magatartás megszüntetésére, az

Rttv. 25. § kétszeri és 24. § /1/ bekezdés kétszeri megsértése miatt, az Rttv. 112. § /1/ bekezdés e/ pontja és a 135. §-a alapján összesen 100.000 forint bírság megfizetésére kötelezte a műsorszolgáltató felperest. Határozta indokolásában megállapította, hogy február 25-én a című műsorszámban 1 perc 5 másodperces főcím nélküli szpotot sugárzott a műsorszolgáltató. A kisfilmben márkaigazgató átadott egy és egy . Alperes álláspontja szerint az eseményt bemutató rövid bejátszás reklámozás céljával kerül adásba, a film az egyik utasterét is bemutatta, az autók pedig több kameraállásból, másodpercekig voltak láthatók a képernyőn. Február 5-én, 19-én a című műsorszám végén a következő támogatók jelentek meg: A támogatók nevét a műsorvezető be is mondta. A műsorszolgáltató kreatív közreműködők felirattal jelenítette meg a támogató cégek nevét. Végül a felperesi műsorszolgáltató 2004. február 15-én és 29-én című műsorszámában a 16 óra 42 perckor, illetve 15 óra 22 perckor kezdődő műsorában 6 percet meghaladó időtartamban sugárzott reklámokat.

A felperes keresetében kérte az alperes határozatának bírósági felülvizsgálatát.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a című műsor és a bejátszott szpot tematikusan és technikai módon sem tartozott össze. A záró képsoraival egyértelműen elhatárolásra került, a bejátszás képi megjelenítése hosszan és gyakorlatilag részletekbe menően mutatta be az gépkocsikat, ugyanakkor a szponzor képviselője hangsúlyozta a . Mindezeket az eszközöket az elsőfokú bíróság alkalmasnak találta a termékkel kapcsolatos kereskedelmi jellegű magatartás kiváltására, illetőleg a nézők érdeklődésének felkeltésére a iránt. Az elsőfokú bíróság a bejátszás tartalmi elemzése alapján jogszerűnek ítélte az alperes érvelését az Rttv. 15. §-ának /1/ bekezdésében foglalt követelmény érvényre juttatását.

A című műsorszámmal kapcsolatosan arra mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes sem vitatta, a műsorszám az Rttv. 25. §-a szerinti támogatható műsorszámok közé nem tartozik. A kreatív közreműködést az Rttv. nem tartalmazza az értelmező rendelkezései között, így mindazon cégek, amelyek részt vesznek a vitatott műsorszámok készítésében, gyártásában, támogatónak minősülnek, ezek megnevezése pedig az Rttv. szerinti támogatható műsorszámok esetében lehet jogszerű. A felperes nem részletezte az uniós gyakorlatra történő hivatkozását, ugyanakkor az elsőfokú bíróság sem talált olyan alkalmazandó közösségi jogot, amely az alperes jogértelmezését jogszerűtlenné tenné.

A 2004. február 15-i és február 29-i reklámidő túllépéssel kapcsolatosan a rendelkezésre álló videokazettát, továbbá az csatornára vonatkozó műsort alkalmasnak találta az elsőfokú bíróság

arra, hogy az Rttv. 24. § /1/ bekezdése szerinti jogsértés tényszerű megtörténtét igazolja.

A felperes és a felperesi beavatkozó fellebbezése folytán a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú bíróság ítéletét. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 206. §-ában foglaltaknak megfelelően valamennyi körülményt mérlegelve hozta meg döntését, amelyet megfelelő módon indokolt is. A felperes és a beavatkozó fellebbezésében olyan konkrét, a mérlegelés okszerűségét cáfoló, vagy a döntés jogszerűségét vitató indokot felhozni nem tudott, amely az ítélet megváltoztatását megalapozná, olyan új tényt vagy körülményt nem jelöltek meg, amely fellebbezésük kedvező elbírálását eredményezhetné.

A 2004. február 25. napján a című műsorszám keretében, de a követően, attól elkülönülten leadott kisfilmet érintően minden alapot nélkülöz a felperes és a beavatkozó azon állítása, hogy a kisfilm a sportélet híret feldolgozó műsorszám volt. A bejátszás képi megjelenítése, témája, az elhangzottak összességében alkalmasak voltak a termékek iránti nézői érdeklődés felkeltésére, ösztönözték annak megvásárlására, azaz az reklámnak minősült. Az alperes azon elvárása, hogy a felperesnek ezt a szpotot az Rttv. 15. §-ának /1/ bekezdése szerint kellett volna közzétenni, teljes körűen megalapozott.

A kreatív közreműködők feltüntetésével kapcsolatosan helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság az Rttv. egységes szabályozási módszerére, amely a részletes fogalom-meghatározáson alapul, az Rttv. a kreatív közreműködés fogalmát nem ismeri. A felperes sem vitatta, hogy a című műsora nem támogatható, ugyanakkor a műsor elkészítéséhez nyújtható segítségek tartalmi elemzése alapján az volt megállapítható, hogy az Rttv. 2. §-ának 44. pontjában definiált magatartás (támogatás) lefedi a vizsgált esetben megnevezett cégek által nyújtott szolgáltatások körét.

A perben rendelkezésre álló adatokból egyértelműen megállapítható volt, hogy az alperes a vizsgált időszakban az csatornán sugárzott reklámok időtartama két esetben meghaladta az Rttv. 24. § /1/ bekezdésében előírt időtartamot.

Végül megállapította a másodfokú bíróság, hogy az alperes jogszerűen élt az Rttv. 112. § /1/ bekezdésében szabályozott szankcionálási jogkörével. Az Rttv. 3. §-ának /1/ bekezdése alapján a műsorszolgáltató a műsorszolgáltatás tartalmáért felelősséggel tartozik, így a felperes marasztalása jogszerű volt.

Helytálló megállapítást tett az elsőfokú bíróság arról, hogy az alperes a szankció kiválasztása és mértékének meghatározása tekintetében a mérlegelési jogkörben hozott határozatokkal szemben támasztott követelménynek eleget téve megfelelően indokolta döntését. Az alperes jogszerűen alkalmazta az Rttv. 135. § /1/ bekezdés második fordulatának kiegészítő szabályát; a jogosulatlanul elért bevétel ismeretének hiányában a kiszabott bírság összege a jogsértések számával és súlyával arányban állt.

A jogerős ítélet ellen a felperesi beavatkozó nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte annak hatályon kívül helyezését. Álláspontja szerint a jogerős ítélet az Rttv. 10. § /5/ bekezdésébe ütközően jogszabálysértő. Az Rttv. 2. §-ának 4. pontjára, 4. § /1/ bekezdésére hivatkozással előadta, hogy téves és jogszabálysértő a másodfokú bíróság azon megállapítása, mely szerint önmagában akár több kameraszögből történő bemutatása, a rendezvény okáról szóló tájékoztatást összességében a márka népszerűsítésére alkalmas volt a fogyasztói igények felkeltésére. Nem vitatható, hogy a mindennapi élet szerves és megszokott részét képező logók, mindenki által ismert emblémák megjelenése önmagában nem alkalmas az Rttv. 10. § /5/ bekezdésének a megsértésére. A perbeli műsorszám a című műsorhoz szervesen kapcsolódott, ahhoz tartozó, sporttal kapcsolatos eseményről adott számot. A perbeli esetben az a ajándékozásáról forgatott riportról van szó, ahol a logo mintegy pusztán díszletül szolgált, de önálló üzenetet nem hordozhatott magában. A szándék egyértelműen nem a reklámozás, hanem egy közérdeklődésre számot tartó esemény bemutatása, a sport iránti érdeklődő nézőközönség tájékoztatása volt. A burkolt reklámként történő minősítés kapcsán figyelemmel kell lenni a műsor céljára, mely jelen esetben nem más volt, mint egy ismert, közéleti szereplő gépkocsival történő megajándékozásának bemutatása.

A jogvita elbírálásakor figyelemmel kell lenni az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 9/552. számú irányelv rendelkezéseire is.

A felperesi beavatkozó álláspontja szerint téves és jogszabálysértő a másodfokú bíróság azon megállapítása, hogy a felperes 2004. február 29-én sugárzott adásában túllépte a törvényi megengedett reklámidőt. Az alperest tényállás-tisztázási kötelezettség terhelte volna, nem vizsgálta, hogy milyen körülmények között és milyen indokkal került sor néhány másodperces túllépésre. A jogsértés csak a felelőssel szemben állapítható meg, ehhez pedig tisztázni kellett volna a felelős személyét és a felelősség mértékét. Ezen reklámidő túllépéssel kapcsolatban az semmiféle felelősség nem terheli, sem reklámbevétel-többletet, sem jogosulatlanul elért reklámbevételt nem realizált. A jogosulatlan bevétel számszerű feltárása a bíróság kiszabásához elengedhetetlen lett volna, ennek hiányában a bíróság teljes mértékben jogszerűtlen. Eljárása során az alperes megsértette az 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 26. §-ának /1/ bekezdését és 43. § -ának /1/ bekezdését.

Előadta a felperesi beavatkozó, hogy nem reklámidő-túllépésre került sor, hanem legfeljebb reklámidő elcsúszásra, hiszen épp annyival volt rövidebb az egyik órában sugárzott hirdetés, mint amennyivel hosszabb a másik órában volt. Ebből következően a 190 perces műsorban a reklámidő csúszása kiigazításra került. A Fővárosi Ítéltábla az Rttv. rendelkezések téves értelmezésével és

alkalmazásával jutott arra a következtetésre, hogy a műsorszolgáltató felelőssége objektív, és ezáltal tévesen állapította meg, hogy a perbeli reklámidő-túllépés miatt a felperest felelősség terheli.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. Előadta, hogy a felperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében az Rttv. 10. § /5/ bekezdésének megsértését fejtí ki, azonban az alperesi határozat ezen törvényhely megsértését nem tartalmazza.

Az Rttv. 24. § /1/ bekezdésének megsértésével kapcsolatban előadta, hogy feltárta a tényállást, felvételekkel bizonyította, hogy a törvénysértés megtörtént. Az Rttv. ezen rendelkezésének megsértése objektív felelősséggel jár, azaz nem vizsgálható, hogy milyen körülmények között került sor a törvénysértésre, amennyiben az adott órában a reklámidő meghaladja a megengedett percidőt, ezért a műsorszolgáltató felelősséggel tartozik.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Rttv. 15. § /1/ bekezdésének a/ és b/ pontjai értelmében reklámot e jellegének a közzétételt közvetlenül megelőző és azt követő megnevezéssel, továbbá egyéb műsorszámoktól jól felismerhetően, optikai és akusztikus, rádió esetében akusztikus módon elkülönítve, alapvetően blokkokban kell közzétenni.

Az Rttv. 24. §-ának /1/ bekezdése előírja, hogy a közszolgálati műsorszolgáltatónál és a közműsor-szolgáltatónál a reklám időtartama egyetlen - bármiként számított - műsorórán sem a haladhatja meg a hat percet.

Az Rttv. 135. §-ának /1/ bekezdése alapján jogosulatlanul végzett műsorszolgáltatás, illetve az e törvényben előírt bejelentés nélkül vagy attól eltérő módon végzett műsorelosztás és műsorszétoosztás esetén a felelőssel szemben a Testület a jogosulatlanul elért bevétel kétszeresének megfelelő, vagy ha ez nem állapítható meg, tízezer forinttól egymillió forintig terjedő bírságot szabhat ki, melyet az Alapba kell befizetni.

Az eljáró bíróságok helyesen állapították meg a tényállást, és az ebből levont jogi következtetésük is mindenben helytálló, azt osztotta a Legfelsőbb Bíróság; az alperes törvényes határozatot hozott a felperesi műsorszolgáltatóval szemben.

A Legfelsőbb Bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján - egyezően az eljáró bíróságokkal - megállapította, hogy a felperesi műsorszolgáltató vonatkozóan az Rttv. idézett rendelkezésének

megsértésével reklámot tett közzé. Az eljáró bíróságok a rendelkezésre álló, illetőleg feltárt bizonyítékok helyes mérlegelésével állapították meg, hogy a felperes megsértette az Rttv. 15. §-ának /1/ bekezdésében írt törvényi tényállást a reklám közzétételével, illetőleg annak az előírásokba ütköző módjával. A Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a bizonyítékok felülvizsgálati eljárásban történő újraértékelését a Pp. 275. §-ának /1/ bekezdése kizárja. E rendelkezés szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt.

Ugyancsak helyesen állapították meg az eljáró bíróságok az Rttv. 24. § /1/ bekezdésének megsértését is azzal, hogy a felperesi műsorszolgáltató az Rttv-ben meghatározott reklámidőt túllépte. A Legfelsőbb Bíróság álláspontja szerint az alperes a reklámidő túllépésével kapcsolatban is teljes körűen feltárta a tényállást, amelynek alapján törvényes határozatot hozott a felperessel szemben.

Téves a felperesi beavatkozó felülvizsgálati kérelmében kifejtett álláspontja a felelősségről, annak vizsgálatáról. Az Rttv. 135. § /1/ bekezdése alkalmazásánál kizárólag a műsorszolgáltatót terheli a felelősség, amelynek átruházására nincs törvényes lehetőség. Az Rttv. rendelkezéseinek megsértése esetén tehát az alperesnek a műsorszolgáltatóval szemben kell alkalmaznia a törvényben szabályozott jogkövetkezményeket.

Annak a felperesi beavatkozó hivatkozásnak sincs jogi relevanciája, hogy a reklámidő csúszása a 190 perces műsorban kiigazításra került, mert az Rttv. szerint a reklám időtartama egyetlen - bármiként számított - műsorórában sem haladhatja meg a hat percet.

Végül a Legfelsőbb Bíróság megjegyzi, hogy a felperesi beavatkozó alaptalanul hivatkozott felülvizsgálati kérelmében az Rttv. 10. § /5/ bekezdésének megsértésére, mert a törvény ezen rendelkezését sem az alperes, sem a bíróságok nem alkalmazták.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A pereszes felperesi beavatkozót a Pp. 78. §-ának /2/ bekezdése alapján kötelezte a Legfelsőbb Bíróság az alperes felülvizsgálati eljárási perköltségének a megfizetésére.

A beavatkozó illetékfizetési kötelezettsége az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. §-ának /1/ bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. május 27.

**Dr. Kozma György sk. tanácselnök, Dr.Kárpáti Zoltán sk. előadó
bíró, Dr.Kovács Ákos sk. bíró**

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok